

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om fremskudt dige for Tønder Marsk.*

(Lovforslag nr. L 178. Fremsat 11/5 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

**Normann Andersen (S):**

I Vestjylland siger vi ofte om et arbejde, der er tilfredsstillende udført, at det kan godt gå an, og det er vel noget af den højeste udmærkelse, en vestjyde kan give. Det samme vil jeg sige om dette lovforslag, som er holdt i et klart sprog, og som efter bemærkningerne at dømmes er godt gennemarbejdet.

Der er i denne forbindelse god grund til at takke den arbejdsgruppe, der afgav sin rapport den 23. november 1976, for et godt stykke arbejde.

Om selve lovteksten har jeg ikke så forfærdelig meget at sige. Jeg har konstateret, at af de to muligheder, en forstærkning af eksisterende diger eller et nyt fremskudt dige, har man valgt det sidste. I den socialdemokratiske gruppe er vi enige i, at det må være den bedste løsning, idet den giver de fleste fordele. For det første giver det fremskudte dige mere sikkerhed, og af dette kan man ikke få for meget, når menneskeliv i en given situation eventuelt står på spil. For det andet kan store materielle værdier blive sparet for total ødelæggelse. For det tredje får man den bedste løsning på det bagved liggende områdes afvandingsproblemer. For det fjerde kan der ved det foreslåede projekt indvindes adskillige hektar landbrugsjord, og jeg kan sige – efter at udvalget om offentlige arbejder har været på studiebesøg sidste år i et tysk område, hvor indvinding af landbrugsjord i forbindelse med tilsvarende digebyggeri havde fundet sted – at der skal ikke herske tvivl om, at det er god og værdifuld landbrugsjord, det danske samfund vil komme i besiddelse af ved gennemførelsen af dette lovforslag.

For det femte vil jeg gerne bemærke, at også naturbeskyttelsesinteresser indgår i projektet, og der ønskes taget vidtgående hensyn til eksisterende dyre- og fugleliv samt det særprægede naturlandskab, der er i området. Selv om dette ikke direkte står anført i lovforslaget, så er det med i bemærkningerne dertil, og det er med stor tilfredshed, jeg konstaterer dette.

Om økonomien vedrørende byggeriet vil jeg blot henvise til den af ministeren foreslåede

fordelingsplan imellem stat, amt og kommuner. Herom forventer jeg ikke nogen større diskussion. Måske skal der foregå enkelte drøftelser med Tyskland i forbindelse med indvandsproblemer, men det indgår i de fremtidige forhandlinger.

Vi kan konstatere, at forslaget fremkommer ret sent i samlingen, men hertil er ikke meget andet at bemærke, end at vi har måttet afvente vort naboland Tysklands reaktioner på vore spørgsmål om samarbejde og enighed om projektet, for uden dette kunne diget jo simpelt hen ikke bygges. Dette tilsagn foreligger nu tilnærmelsesvis, om ikke helt officielt så dog så nær, at det foreliggende lovforslag kan fremsættes.

Jeg er af den opfattelse, at sagen må betragtes som en hastesag, og derfor – og fordi jeg mener, at forslaget, som før sagt, er godt gennemarbejdet – skal vi fra socialdemokratiets side ikke sinke igangsættelsen af planen unødigt. Vi er klar til en hurtig behandling af forslaget. Dette skal forstås på den måde, at et enkelt udvalgsrådsmøde, eventuelt med et samråd med ministeren, skulle kunne klare eventuelle tvivlsspørgsmål af, så lovforslaget kan vedtages i indeværende samling. Jeg vil gerne anbefale alle andre partier ligeledes at udvise denne forståelse.

Til slut vil jeg gerne give udtryk for, at når dette projekt er godt i gang, må kystsikringsarbejderne op langs den jyske vestkyst få lov at fortsætte med forøget styrke. Ganske vist står menneskeliv ikke her på spil, men store materielle værdier står over for at gå tabt, hvis ikke der forholdsvis hurtigt bliver grebet ind, og det kan jo også medføre menneskelige tragedier. Det gælder i særdeleshed områderne ved kysterne i Ringkøbing amt.

Med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse.

**Dohrmann (FP):**

Det er næsten 1½ år siden, vi havde den truende stormflodskatastrofe nede i Sønderjylland. Forud havde der siddet en kommission, den nok så berygtede stormflodskommission, og smølet tiden væk i 10 år. Derfor er det med næsten 12 års forsinkelse, nærværende lovforslag nu endelig ligger på bordet.

Hvis det så bare var sådan, er ministeren kunne sige: kære venner, her er et lovforslag, vedtag det, og så går vi i gang med at bygge et fremskudt dige. Men sådan forholder det sig